

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Das Pinku,
reprezentat de avocata Vitalie Rotaru,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Das Pinku împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-48/26
NR. PIGD 2-24057319-01-3ra-20012026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Negurița
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval,

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Das Pinku, reprezentat de avocata Vitalie Rotaru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 mai 2024, Das Pinku a depus cerere de chemare de judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că decizia Inspectoratului General pentru Migrație este nemotivată și ilegală, deoarece toate rapoartele organizațiilor internaționale la care s-a făcut referire conțin informații suficiente pentru a concluziona că, în India tinerii care s-au refuzat de religia **** sunt uciși cu cruzime.

3. Reclamantul a susținut că, nu poate să se întoarcă în țara de origine din cauza că viața sa va fi pusă în pericol de către rudele sale. Or, Direcția Azil și Apatridie a respins arbitrar toate faptele și circumstanțele invocate de către reclamant, fără a le combate prin probe utile, pertinente și concludente, sarcina probațiunii în cazul respectiv aparținând Inspectoratului General al Migrației.

4. Reclamantul a menționat că actul administrativ i-a fost înmânat în limba de stat, fără a-i fi tradus verbal în limba pe care o cunoaște, astfel fiind încălcate dispozițiile art. 50 alin. (2) al Legii privind azilul.

5. Mai mult, Direcția Azil și Apatridie a interpretat eronat unele aspecte expuse de reclamant în procesul de apreciere a credibilității sale, încălcând prin aceasta principiul beneficiului dubiului prevăzut de art. 44 al Legii privind azilul. Or, în mod nejustificat, s-a considerat că urmărirea reclamantului în vederea înrolării sale în armată nu constituie un temei suficient pentru a concluziona că poate fi expus unui risc în țara sa de origine

6. A indicat că pârâta a respins în mod neîntemeiat și eronat susținerile sale privind riscul de a-și pierde viața în contextul războiului, concluzionând în mod greșit că acesta nu ar fi expus unui asemenea pericol doar pentru motivul că a părăsit voluntar țara de origine și a venit în Republica Moldova. Totodată,

pârâta nu a luat în considerare schimbarea radicală a situației din țara de origine a reclamantului..

7. În opinia reclamantului, au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 44 al Legii privind azilul pentru acordarea beneficiului dubiului.

8. Reieșind din cele expuse, reclamantul a susținut că el cade sub incidența condițiilor prevăzute de art. 45 alin. (1) și (2) al Legii privind azilul, acțiunile descrise de el fiind acte de persecuție prevăzute de art. 45 alin. (2) lit. a), b), c) și f) și alin. (3) lit. b) al Legii privind azilul.

9. Reclamantul a invocat că prezentei spețe îi sunt aplicabile și norma prevăzută la art. 46 alin. (3) al Legii privind azilul, potrivit căreia evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție nu are importanță că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naționalitate, sociale sau politice care au determinat acțiunea de persecuție, cu condiția ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuție, deoarece reclamantul este considerat de către rudele sale ca persoană izgonită.

10. Reclamantul a mai indicat că Direcția de Azil și Apatridie a încălcat art. 48 alin. (1) și (2) al Legii privind azilul, deoarece conform acestei norme, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente ce au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. Însă, pârâta nu a investigat sub nici un aspect acele evenimente care s-au întâmplat după ce a părăsit țara, și chiar și cele care le-a expus ce țin de perioada anterioară sosirii sale în Republica Moldova. Or, pârâtul nu a ținut cont nici de prevederile art. 48 alin. (2) care prevede că o temere bine întemeiată de persecuție sau de a fi expus la un risc serios poate fi cauzată și de acțiunile desfășurate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

11. În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 48, art. 50, art. 61 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul.

12. Reclamantul, Das Pinku, a solicitat anularea deciziei 108/24/DAA din 15 aprilie 2025 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratul General pentru Migrație al MAI și obligarea Direcției Azil și Apatridie să emită decizie de recunoaștere a statului de refugiat în privința lui Das Pinku și să-i elibereze documentul constatator al statutului de refugiat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 07 octombrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Das Pinku, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 17 aprilie 2025, Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 07 aprilie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru și s-a menținut hotărârea din 07 aprilie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

16. În consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, reclamantul/apelant nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine și nici probleme de altă natură nu a avut. Din țara de origine a plecat în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat, nefiind constrâns în mod forțat sau prin intermediul unor acțiuni ale autorităților de stat sau a grupărilor religioase, care să prezinte pericol pentru sănătatea și siguranța acestuia, să plece din țara de origine, or, după cum a declarat personal, plecarea din India a fost preconizată pentru Ucraina, iar intrarea pe teritoriul Republicii Moldova s-a datorat faptului că țara gazdă nu i-ar fi permis intrarea în cadrul procedurii administrative.

17. Cu referire la aspectul reflectat în pretențiile apelantului, precum că nu au fost elucidate circumstanțele anterior și ulterior părăsirii țării de origine, și anume că Das Pinku (de naționalitate **** și de religie ****) a plecat din India, din motive religioase, iar aceste criterii sunt determinative pentru siguranța lui, instanța de apel a subliniat că reclamantul/apelant nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 și

iminent, existența unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

18. Prin prisma faptului că reclamantul/apelant a părăsit teritoriul țării de origine din alte motive decât cele indicate în cererea de azil (obținând un permis de ședere pe teritoriul Ucrainei), instanța de apel a considerat că Das Pinku nu se încadrează în condițiile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, pentru a beneficia de acordarea protecției umanitare/internaționale sub formă de azil, deoarece, această situație poate fi privită prin prisma pct. 62 a Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, conform căreia, persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte, nu este considerat un refugiat. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală.

19. De altfel, instanța de apel a menționat că acordarea protecției internaționale, intervine doar atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret, ceea ce la caz nu se atestă.

20. Instanța de apel a stabilit că Das Pinku nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine, pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum se descrie la art. 47 și 48 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008. Deci, reclamantul nu a prezentat probe sau detalii suplimentare, care să demonstreze existența unor acțiuni de persecuție față de acesta în legătură cu motivele descrise.

21. De asemenea, Das Pinku nu a putut demonstra faptul că ar fi fost supus actelor de persecuție, în sensul art. 17 din Legea privind azilul în Republica Moldova, care ar fi fost suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută.

22. Instanța de apel a notat că, în detrimentul obligațiilor sale procedurale, solicitantul de azil nu a putut demonstra de către cine anume este/poate fi intimidat în țara de origine, or, aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter de ordin general.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 30 decembrie 2025, Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

24. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că instanța de apel a concluzionat eronat că nu cade sub incidența dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008. A mai indicat că decizia Direcției de Azil și Apatridie i-a fost înmănată sub semnătură doar în limba de stat, însă nu i-a fost tradusă verbal în limba pe care o cunoaște.

25. La 20 ianuarie 2026, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

26. Prin referința din 21 ianuarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

30. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 26 decembrie 2025, Curtea de Apel Centru, a expediat, prin intermediul poștei electronice, decizia motivată din 19 noiembrie 2025 reprezentantului recurentului, avocatului Vitalie Rotaru.

32. **Astfel**, recursul declarat de Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, la 30 decembrie 2025, este depus în termenul prevăzut de lege

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea

unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

43. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

44. Cu referire la argumentul recurentului precum că decizia Direcției de Azil și Apatridie i-a fost înmănată sub semnătură doar în limba de stat, însă nu i-a fost tradusă verbal în limba pe care o cunoaște, Completul de judecată îl consideră declarativ. Or, din lucrările dosarului administrativ rezultă cert că recurentul a confirmat prin semnătură că a recepționat decizia și conținutul acesteia îi este clar și pe înțelesul lui.

45. Prin urmare, Completul de judecată conchide că decizia Direcției de Azil și Apatridie a fost comunicată în conformitate cu dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Das Pinku, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, împotriva deciziei din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni